

"Στο τέλος οι άνθρωποι και η ελπίδα θα νικήσουν"

αναφέρει το 10ο ενημερωτικό δελτίο του iSYRIZA "Στεκόμαστε απέναντι στον φόβο και τη μισαλλοδοξία"

Αναλυτικά το 10ο

ενημερωτικό δελτίο του isyriza:

Στο αίνιγμα της Σφίγγας η απάντηση ήταν ο άνθρωπος. Και το αίνιγμα της προσφυγικής κρίσης λύνεται με αυτή τη λέξη – κλειδί. Άνθρωπος.

Στην εποχή μας καταγράφονται οι μεγαλύτερες προσφυγικές ροές που έχουν καταγραφεί στην ανθρώπινη ιστορία. Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλον τον πλανήτη μετακινούνται από εμπόλεμες περιοχές καθημερινά. Κανείς από αυτούς δεν ξεχνάει την πατρίδα του. Κανείς δεν εγκαταλείπει το όνειρο της επιστροφής. Όμως, ο πρόσφυγας πρέπει να πάει μπροστά. Δεν έχει άλλη επιλογή. Γι' αυτόν ένα βήμα πίσω είναι ο θάνατος.

Πάνω από πέντε χρόνια η Ελλάδα βρίσκεται στη δύνη μιας παρατεταμένης προσφυγικής κρίσης.

Έχει αποκρυσταλλωθεί μια δύσκολη πραγματικότητα. Αυτό σημαίνει πως δεν υπάρχει "δεν ήξερα". Για κανέναν. Οι απάνθρωπες ακρότητες – έστω κι αυτές που ακούγονται μόνο – δεν είναι ουδέτερες. Έχουν αποτέλεσμα.

Αποτέλεσμα, όμως, έχουν και οι δράσεις των καθημερινών ηρώων. Οι δράσεις των ανθρώπων εκείνων, που γίνονται σύμβολα, γιατί δεν περίμεναν τίποτα. Οι άνθρωποι που δίνουν τη σωστή απάντηση στο αίνιγμα, που είναι η ίδια από την αρχαία εποχή του Σοφοκλή. Αυτοί που αρνήθηκαν να μην ξέρουν και το "δεν ήξερα" το μετέτρεψαν σε "ήξερα", και το "ήξερα" το μετέτρεψαν σε "έσωσα". Άνθρωποι που δεν έκλεισαν την πόρτα τους, γιατί είδαν από ένστικτο ότι η πόρτα τους δεν απέχει πολύ μακριά από την πόρτα εκείνων που ήρθαν από την άλλη άκρη της Μεσογείου.

Έγιναν πρόσωπα της διπλανής πόρτας όσων σώθηκαν κάνοντας αυτό το μακρύ ταξίδι. Πρόσωπα όπως ο πάπα – Στρατής, η γιαγιά της Σουκαμνιάς Αιμιλία Καμβύση, ο ψαράς Στρατής Βαλιαμός, ο λιμενικός Κυριάκος Παπαδόπουλος. Αλλά και τόσοι άλλοι, που πρωτοστάτησαν στον αγώνα της αλληλεγγύης.

Στην εποχή μας, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, εδώ που τώρα υπάρχει ώσμωση σε εκατομμύρια ανθρώπους, εδώ που τώρα γνωρίζουμε ο ένας τον άλλον, μαθαίνουμε on line ο ένας τις ιστορίες του άλλου, τις ιστορίες των λαών μας, έχουμε αίσθηση συνύπαρξης. Ανησυχούμε ο ένας για τον άλλον. Δεν υπάρχει "δεν ήξερα". Δεν υπάρχει "δεν ήξερα" χωρίς συνέπειες. Όλοι οι άνθρωποι είναι άνθρωποι της διπλανής πόρτας.